

Гурбетчийското градинарство като локално наследство: българо-унгарски паралели върху процесите на оценностяване. По примери от селата Поликрайще и Драганово. Част 1

Валентин Воскресенски

DOI: 10.7546/BF.1.2024.02

(Резюме)

Статията разглежда в историческа и съвременна перспектива процесите на оценностяване на гурбетчийското градинарство като локално наследство в две големи „градинарски села“ – Поликрайще и Драганово (община Горна Оряховица). В първата част на изследването, въз основа на проведени теренни проучвания в България и Унгария, са описани пътуванията от/до родните места на предците и тяхното значение и функции при конструирането на локално наследство. Представени са и интерпретациите на гурбетчийското градинарство в селищната история. Изследването има за цел да открие основните моменти от оценностяването на гурбетчийското градинарство като локално наследство в България, каква е неговата роля в изграждането на взаимовръзките между двете страни и конструирането на културна памет и идентичност на българската общност в Унгария.

Ключови думи: гурбетчийско градинарство; Поликрайще; Драганово; българи в Унгария; локално наследство; пътувания; селищна история

Валентин Воскресенски
Институт за етнология и фолклористика
с Етнографски музей
Българска академия на науките
ул. „Акад. Георги Бончев“, бл. 6
1113 София, БЪЛГАРИЯ
valentin.voskresenski@iefem.bas.bg